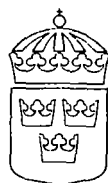

Arbetsmarknadsutskottets yttrande

1990/91:AU2y

Konsekvensanalyser

1990/91
AU2y

Till konstitutionsutskottet

Konstitutionsutskottet har berett övriga riksdagsutskott tillfälle att yttra sig över förekomsten och utformningen av konsekvensanalyser i propositioner avlämnade under 1990.

Arbetsmarknadsutskottet begränsar sitt yttrande till att avse konsekvensanalyser i lagstiftningsarbetet, något som överensstämmer med konstitutionsutskottets ställningstagande när motioner på detta område har behandlats av konstitutionsutskottet.

Av de propositioner som avlämnades under år 1990 är det två som innehåller sådana analyser, nämligen förslaget till Lag om nedsättning av socialavgifter och allmän löneavgift (prop. 1989/90:76, Regionalpolitik för 90-talet) och förslaget till Lag om ändring i semesterlagen (1977:480) (prop. 1989/90:59, Den sjätte semesterveckan).

I proposition 1989/90:76, *Regionalpolitik för 90-talet*, s. 93 heter det:

Systemet med nedsatta socialavgifter och allmän löneavgift är ett regionalpolitiskt instrument vars effekter kan avläsas först på lång sikt. För att effekterna på sysselsättningen skall kunna utvärderas är det därför nödvändigt att bibehålla stödet.

Kostnaderna för stödet är dock stora och de ökar år från år i takt med löneutvecklingen. Det är därför nödvändigt att begränsa stödets geografiska omfattning till de områden som har de absolut största problemen och till verksamheter som i betydande utsträckning kan påverkas av stödet och som inte i första hand konkurrerar på den internationella marknaden.

Jag ansluter mig därför till kommitténs förslag att stödformen bör bibehållas, att nedsättningen bör vara tio procentenheter, att Svappa-vaara samhälle inte bör särbehandlas efter år 1993, att även restaurangverksamhet i samband med turism bör omfattas och att nedsättningen bör förbehållas områden med varaktiga konkurrensnackdelar. Geografiskt föreslår jag därför att nedsättningen fortsättningsvis skall avse stödområde 1. Undantagna från nedsättningen bör dock, i samtliga områden, fortsättningsvis vara malmgruvor, massa- och pappersindustri samt järn, stål- och ferrolegeringsverk. Stöd till dessa verksamheter kan betraktas som konkurrenssnedvridande på den internationella marknaden. För att företagen långsiktigt skall kunna räkna med denna kostnadsminskning föreslår jag att nedsättningen skall gälla t.o.m. år 2000.

I prop. 1989/90:59, *Den sjätte semesterveckan*, s. 10 och 11, anför arbetsmarknadsministern att förslaget motiveras främst av "kraven på

ökad rättvisa mellan olika löntagargrupper. Det utjämnar en stor del av de skillnader i semesterförmåner som finns framför allt mellan löntagare inom den offentliga sektorn och privatanställda arbetstagare.

1990/91:AU2y

— — —

Enligt min mening har alltså de rättviseskäl, som åberopats vid tidigare semesterreformer till stöd för en förlängning, inte förlorat i styrka. En längre generell semester innebär en välfärdsförbättring och åstadkommer mer likartade sociala villkor för arbetstagarna."

Stockholm den 19 februari 1991

På arbetsmarknadsutskottets vägnar

Lars Ulander

Närvarande: Lars Ulander (s), Elver Jonsson (fp), Kjell Nilsson (s), Sonja Rembo (m), Lahja Exner (s), Gustav Persson (s), Anders G Högmark (m), Sten Östlund (s), Monica Öhman (s), Mona Saint Cyr (m), Charlotte Branting (fp), Kersti Johansson (c), Karl-Erik Persson (v), Anna Horn af Rantzien (mp), Eivor Husing (s) och Ines Uusmann (s).